Спасението на едно орле

Новини | Пишат ни | на 07.11.2023 19:57

Защо говорим за това?

Защото е важно да знаем какви усилия се полагат, за да се спаси живот!!!!

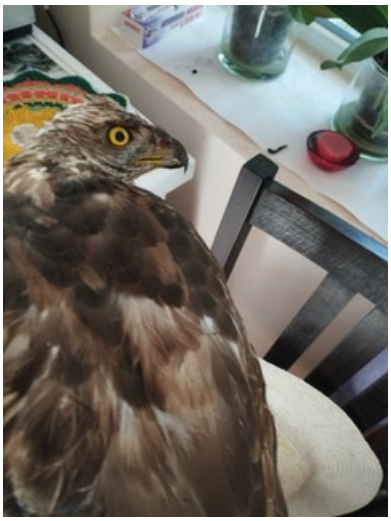

Миналия път ти разказах за спасението на едно конче във Вакарел. Но този път не е нито във Вакарел, нито е конче, а орле.

Сега сигурно си казваш: „Оффф, пак ли този с неговите спасения на животни?! Първо кон, сега пък орле. Следващия път ще каже, че е спасил пума!“. Е, ако наистина това си мислиш, виж снимката по-долу.

А сега, ако сте се убедили, да се върнем на темата. Както казах, не е във Вакарел, а в село Българка до Силистра. Знаеш ли къде е? Ако „не“, виж на картата. Това да не е учебник по география, ама ха!

Ако знаеш, дочети си новината.

Беше юни месец, някъде там, когато винаги сутрин слънцето грее ужасно силно и така си откарва целия ден. Дядо ми стана рано, за да пусне кокошките на двора. Като вървеше към кокошарника, видя, че пуйката гони нещо. Това „нещо“ излетя и стигна чак до кьошка, където беше баба ми. Кьошкът е тераса на турски език.

Това нещо, както много добре се досещате, беше орлето, но цялото в кръв, с почти пробит череп. Пуйката имаше малки пуйчета и ги е защитавала от нападението на орлето. Пък то беше едно малко, слабовато, само кожа и кости. Баба ми много се уплаши и реши, че умира. Тя го почисти, доколкото можа, и веднага звънна на 112. Ама на село няма сигнал от А1. Дядо се качи на колата и заедно с орлето отпраши към града. Горе на равното той веднага звънна на 112.

Дядо ми познава добре навиците на птиците. За да не си счупи орлето крилата, дядо му върза краката с мек плат и го сложи в малко кашонче. По време на пътуването обаче птичето се развързало и се качило на задната седалка. От там се кокорело, но било много спокойно. Дядо ми му говорел през цялото време.

От 112 пък се обадили в резервата „Сребърна“. Той се намира наблизо. От там пък казали, че ще дойдат да го видят на място. Но преди да пристигне човек от там, друг специалист от Русе се свързал с дядо ми, тъй като също получил сигнала, а бил много по-наблизо. Специалистът, който го прегледал, му казал, че ще оцелее. Раните по главата от острия клюн на пуйката били

повърхностни, орлето било още младо и неопитно. Крайната спирка на орлето щяла да бъде в Центъра за птици в Стара Загора. С една дума, чакало го дълго пътуване.

Е, това е краят на историята. А сега моля за аплодисменти. Не само за дядо ми, баба ми и специалиста. А за всички хора, които някога са помагали на животно!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/3475-spasyavane-na-orle

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени